ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΕΓΡΑΨΕΝ ἡ «Πελοπόννησος» εἰς τὰ πολιτικά της σημειώματα (!) ὅτι, ἐὰν ἡ πόλις μας ἐπλήγη ἐλαφρότερα ἐκ τοῦ σεισμοῦ, σχεδὸν ἀνεπαισθήτως, μολονότι ἡ ἔντασις τοῦ σεισμοῦ ἦτο κατὰ 0,5ο/ο μικροτέρα ἐκείνου, ποὺ κατεστρεψε χιλιάδας οἰκιῶν εἰς τὴν μέσην Πελοπόννησον καὶ ἐσώλεσεν ἑκατοντάδας ἀνθρώπων— πρᾶγμα «ἀνεξήγητον ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ ὀρθολογιστικῆς πλευρᾶς»— τοῦ συνέβη καὶ μάλιστα «ἀναγνωρίζεται» ἀπὸ τοὺς συμπολίτας, ὅτι «ὁ ποιὼν τὴν γῆν τοῦτο ἔσωσε τὰς Πάτρας, ὅπου ἡ τιμία Κάρα τοῦ Πολιούχου ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἤτις ἀποτελεῖ ἀνεκτίμητον θησαυρὸν καὶ σκέπην προστασίας».

□

ΝΟΜΙΖΩ ὅτι τοιαῦται ἀντιλήψεις συνιστοῦν καθαρὰν εἰδωλολατρείαν. Δηλαδὴ σώζει τὰς Πάτρας ἡ Κάρα καὶ ὄχι ὁ Πολιοῦχος, ἔστω καὶ ἄνευ τῆς παρουσίας τῆς Κάρας; Μᾶς ἐπέτρεψε τοῦ τίς εἶναι ὁ λόγος, ὁ ποιὼν τὴν γῆν τρέμειν, ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι δύνανται τὰ γεωλογικὰ ὁπωσδήποτε φαινόμενα νὰ ἔχουν διακριτικὴν ἐπίδρασιν ὑπὲρ μιᾶς ἢ ἄλλης περιφερείας, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἁγίας τινὸς προσωπικότητος, διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἁγιότητος, ἢ ταῖς προσδείαις αὐτῆς παρὰ τῷ Ὑψίστῳ, πρέπει, ἀναλογίστου ὡς Χριστιανοί, νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ δύναμις, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπορρέουσα ἡ τοιαύτη παρέμβασις, ἄντε ὡς ἔλεος, εἴτε ὡς ὀργή. Εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν, ἐρωτᾶται: Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας δὲν ἦτο ἔως τοῦδε Πολιοῦχος τῶν Πατρῶν, ἔστω καὶ ἂν ἡ Κάρα ἦτο εἰς τὸ Βατικανόν; Καὶ ἐὰν αἱ Πάτραι ἀπέφυγον τὸν καταστρεπτικὸν σεισμόν, τοῦτο ἀνοίξῃ τῇ ἐπεμβάσει τῆς Κάρας ἢ τοῦ ποτὲ περισωσάνταος αὐτήν; Δὲν ἀμφισβητῶ ὅτι ἡ Κάρα ἀποτελεῖ θησαυρὸν μεγάλον καὶ εἶναι ἕνα λείψανον διεγείρον θρησκευτικότητα. Ἀλλά, ἐὰν τίς σώζει, δὲν εἶναι ἡ Κάρα. Καὶ κάθε συγχρονισμὸς ἀποτελεῖ εἰδωλολατρικὸν ὀλίσθημα.

□

ΗΠΙΣΤΙΣ εἶναι δύναμις, χωρὶς ἀμφισβήτησιν. Καὶ εἰς τοὺς σεισμοὺς ἀκόμη εἶναι ἀναμφίβολος. Ὡς ἀναφέρουν οἱ γεωφυσικοί, ἕνα λεπτὸ ψυχρομέτρον μπορεῖ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν προφυλαχθῇ προσωρινῶς κάτω ἀπὸ ἕνα γερὸ τραπέζι ἢ δρανίο, στὴν ἀνάγκη κάτω ἀπὸ μία πόρτα. Αἱ περισσότεραι καταστροφαὶ ὀφείλονται εἰς τὸν πανικόν. Ἀπὸ τῆς πόλεως αὐτῆς, ἡ πίστις, ὁπλίζουσα τὸν ἄνθρωπον μὲ ψυχραιμίαν, σώζει. Ἀλλά, νομίζω ὅτι ἀγγίζει εἰς ναρκοθέτησιν καὶ ἀπονεύρωσιν τῆς πίστεως ὁ συνδυασμὸς τῶν θεομηνιῶν μὲ τὴν ἐπίκλησιν ἁγίου ἢ τοῦ Ἰδίου τοῦ Θεοῦ. Ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ (23 μ. Χ.) ἰσχυρὸς σεισμὸς κατέστρεψε τὸ Αἴγιον, ἐνῷ αἱ Πάτραι δὲν ἔπαθαν τίποτε. Καὶ ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας δὲν εἶχε ἀκόμη ἐπισκεφθῆ τὴν πόλιν μας, ἡ ὁποία ἀνεμοδόρατος ἐλάτρευεν ἑρπετά, πετεινὰ καὶ τετράποδα, θεοὺς ταυροκεφάλους, κυνοπροσώπους, ἐλεφάντους καὶ τοῦ Ὀσίριδος τὸν φαλλόν! Ποῖος ἔσωσε τότε τὰς Πάτρας, ἐὰν πρέπει ὁπωσδήποτε «κάποιος» νὰ τὰς σώσῃ; Ἀντιθέτως, ὅταν αἱ Πάτραι ἐπίστευαν εἰς τὸν Σταυρὸν κατεστράφησαν καὶ τὸ 375 ἐπὶ Ἰουλιανοῦ καὶ τὸ 551 ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, τὴν δευτέραν δὲ φορὰν ἡ πόλις ἐξεθεμελιώθη καὶ ἐφονεύθησαν περὶ τὰς τέσσαρας χιλιάδας ἀτόμων. Καὶ ἔγραψε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου. Καὶ δὲν ἔπαθαν σοβαρὰς καταστροφάς, ὅταν τὸ πῆγαν εἰς τὴν Ρώμην... Καὶ ἡ Ζάκυνθος, ποὺ ἔχει ὁλόσωμον τὸν ἅγιον Διονύσιον; Καὶ τὸ Ἀγιοσόλι μὲ τὸν Ἅγιον Γεράσιμον — ἐκεῖ κατεστράφησαν τελείως αἱ Ἀρχαῖαι; Καὶ ἡ Κόρινθος, ἀφοῦ τὸν πολιοῦχον της ἀπεστόλων Παῦλον; Πῶς θὰ ἐξηγηθοῦν αὗται αἱ ἀντινομίαι, ἐὰν ἐν περιπτώσει ἀναμίξωμεν τὸ θεῖον μὲ τὴν γεωλογίαν; Ὁ Παπαδιαμάντης, ὅταν τὸν ἀποκαλοῦν ἕνας πονόδοντος, ἐπαναλαμβάνει τὸν Ἅγιον Ἀντίπαν, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε μέσα εἰς ἕνα πυρακτωμένο χάλκινο βοῦδι, ἐπὶ αὐτοκράτορος Δομητιανοῦ, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται, κατὰ τὴν παράδοσιν, κανένα πόνον, ἐζήτησε διὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν χάριν νὰ μὴ πονοῦν καὶ ὅσοι τὸν ἐπικαλοῦνται, ἰδίως ὅταν τοὺς πονοῦν τὰ ὀδόντια, διὸ καὶ θεωρεῖται ὡς προστάτης τῶν ὀδόντων. Ζητεῖ λοιπὸν καὶ ὁ Παπαδιαμάντης ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἀντίπαν τὴν χάριν—δὲν ἐνθυμοῦμαι τὰς λέξεις τοῦ τροπαρίου— ἠλιτωσέ με, τοῦ λέγει, κάνε τὸν «δείλαιον» ἀπὸ τὸν πονόδοντο, ἐσύ ὡ παιὰ Θεῷ πολλὴν παρρησίαν κεκτημένος, νὰ δηλαδὴ ποὺ ἔχεις τὸ θάρρος νὰ πᾶς καὶ νὰ ζητήσῃς αὐτὸ τὸ χουσφέτι... Μήπως, λοιπόν, θὰ πρέπει νὰ καταταξῶμεν τοὺς ἁγίους εἰς τολμηροὺς καὶ ἰσχυροὺς ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, εἰς δισταχτικοὺς ἢ ἀδυνάτους ἀπὸ τὸ ἄλλο; Ἀλλοίμονον ἐὰν κάμωμε ὅ,τι κάνομε καὶ διὰ τοὺς πολιτικούς μας καὶ συρρέομεν εἰς ὡσισμένα πολιτικὰ γραφεῖα... Ἄλλως τε, ὁ ἅγιος Σπυρίδων εἶναι καὶ τοῦ Πειραιῶς πολιοῦχος, ὁ δὲ Διονύσιος πατρῶν τῆς ποιμενούσης— πῶς λοιπὸν τὰς προφυλάσσουν, παρὰ τὸν ἀναμφισβητήτως μάλλον ἔκλυτον βίον των, ἐνῷ τὰ καημένα νὰ νησιὰ τὰ ἄφησαν νὰ γοερέψουν μὲ τὸν Ἐγκέλαδον καὶ νὰ σωριασθοῦν εἰς ἐρείπια;

□

ΚΑΙ εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν διατί νὰ ἀποδώσωμεν τὴν διαφυγὴν τοῦ κινδύνου τῶν Πατρῶν εἰς τὴν ἐπέμβασιν ἢ πρεσβείαν τοῦ δικοῦ μας πολιούχου, τῶν δὲ ἄλλων πόλεων τὴν καταστροφὴν— κατ' ἀνάγκην— εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν τοπικῶν ἁγίων; Δὲν πιστεύουν καὶ οἱ ἀτυχεῖς γωνιακοὶ τῆς Ἠλείας, τῆς Τριφυλίας, τῆς Ἀρκαδίας καὶ Μεσσηνίας; Ἢ δὲν ἔχουν ἰσχυρὸν πολιοῦχον; Ἔχουν, ὅπως λέγει ὁ λαός, «γαμοθεό», μικρόν, ἀνίσχυρον... Καὶ τί συμπέρασμα νὰ βγάλουν ἀπὸ τὴν συμφορά των; Νὰ ἀλλάξουν ἅγιον; Ἢ φταίνε, ποὺ κατεστράφησαν; Οἱ ἀτυχεῖς δὲν ὠργάνωσαν... μπουμπούλια! Ἢ ἐπλήγησαν ἐκεῖνοι, διὰ νὰ συνετισθῶμεν ἐδῶ; Ἂς τὰ ἀφήσωμεν αὐτά, δὲν ἐξυπηρετοῦν τὸ καλῶς νοούμενον θρησκευτικὸν αἴσθημα.

□

ΑΛΛΑ εἶναι ἀπορίας ἄξιον ποῦ ἐθαυμάσθη ὁ ἀρθρογράφος τῆς τοπικῆς ἐφημερίδος διὰ ν' ἀποφανθῇ ὅτι τάχα εἶναι «ἀνεξήγητον ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ ὀρθολογιστικῆς πλευρᾶς» τὸ διατί ἔγιναν μεγάλαι ζημίαι εἰς τὴν μέσην Πελοπόννησον καὶ ὄχι εἰς Πάτρας, ἀπὸ σεισμὸν ὁμοίας σχεδὸν ἐντάσεως. Ἕνας σεισμὸς σὰν ἐκεῖνον, ποὺ κατέστρεψε τὴν Κόρινθον ἢ τὰ νησιὰ τοῦ Ἰονίου, θὰ ἐπέφερε καὶ πάλιν τὰ ἴδια ἀποτελέσματα, τώρα ποὺ τὰ σπίτια εἶναι ἀντισεισμικά; Καὶ ἂν ἕνας σεισμὸς δὲν προκαλεῖ παντοῦ τὰ ἴδια ἀποτελέσματα, αὐτὸ εἶναι... ἀνεξήγητον; Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ σεισμικαὶ δονήσεις προκαλοῦνται ἀπὸ μεταβολὰς εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς. Ἡ ἑλληνικὴ γῆ εἶναι πολὺ νέα ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλας χώρας. Ὅπως λέγει ὁ γεωφυσικὸς Κίσκυρας, εἶναι «ἀκόμη ζωντανὴ καὶ ἀνήσυχη καὶ οἱ σεισμοὶ εἶναι ξεθυμάσματα τῆς νειότης αὐτῆς». Ἐδιαιτ ἡ Πελοπόννησος εἶναι σεισμόπληκτος, διότι μεγάλα γεωλογικὰ ρήγματα τὴν περιφρουρῶνουν καὶ τὴν ζώνουν. Κάτω ἀπὸ τὴν φλοῦδα της εἶναι δεσμευμένες μεγάλες πιέσεις, ἐκεῖ ὅπου ἡ γῆ παρουσιάζει μεγάλα σπασίματα, ρήγματα, μεταπτώσεις, ὅπου τὸ ἕνα κομμάτι πιέζει τὸ ἄλλο καὶ γίγονται συχνὰ μετατοπίσεις. Αὐτὸ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς συσσωρεύσεως φερτῶν ὑλῶν (κατεβασιὲς ἀπὸ βροχὲς καὶ ποτάμια) σὲ ὡρισμένες πεδιάδες καὶ κοιλάδες, μία ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀναφέρεται ἡ Μεγαλόπολις. Πολλὲς φορὲς τὰ ρήγματα εἶναι γεμισμένα ἀπὸ προσχώσεις εἰς βάθος 100 καὶ πλέον μέτρων. Εἶναι ἐπόμενον ἐκεῖ οἱ σεισμοὶ νὰ ἐπιφέρουν σοβαρώτερα ἀποτελέσματα, παρὰ εἰς περιοχὰς σταθερωτέρου ὑπεδάφους ἢ μὲ οἰκοδομὰς σταθερωτέρας. Αὐτὸ εἶναι, στ' ἀλήθεια, τόσο δύσκολο νὰ τὸ καταλάβῃ κανεὶς καὶ μάλιστα... ὀρθολογιστικά;

□

ΤΕΛΟΣ ἂς ἀναφέρω ὅτι δὲν ἀποτελεῖ πρόοδον πνευματικὴν ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Θεόν μας τῆς εὐθύνης διὰ τὸν τρόμον τῆς γῆς καὶ δὴ τῆς ἀδίκου κατανομῆς τοῦ τρόμου αὐτοῦ. Ἐπίστευαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν προγονοι ὅτι κάποιος «ποιεῖ τὴν γῆν τρέμειν». Ἀλλὰ ποιός; Ὁ Ὄλυμπος! Καὶ ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος, ὅτι ἡ Δῆλος, ποὺ ἦτο «ἀκίνητος», ἐκλονίσθη καὶ αὐτὴ ἀπὸ σεισμόν, ὅταν τὸ ἀπεφάσισεν, κάπου 500 χρόνια πρὸ Χριστοῦ, ὁ Ὄλυμπος θυμωμένος. «Κινήσω καὶ Δῆλον ἀκίνητον περ ἐοῦσαν»» — εἶπε: Δηλαδή, τώρα θὰ τὴν ταρακουνήσω ἐγὼ καὶ τὴν Δῆλο, ποὺ δὲν ἤξερε ὡς τώρα ἀπὸ σεισμούς, θὰ τὴν κάμω νὰ καταλάβῃ. Κάτι θὰ τοῦ εἶχε κάμει, δὲν ἔχω πρόχειρες πηγὲς νὰ τὸ βρῶ. Ἀλλά, ἐπὶ τέλους, ἦτο ὁ Ὄλυμπος, ἡ γῆ!

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΡΕΤΟΝ

ΝΕΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Ἡ κολλεξιὸν 1965 τῆς «Πειραϊκῆς - Πατραϊκῆς»

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν στὴν γκαλλερὶ «Ζυγός» παρουσία ἐκπροσώπων τοῦ Τύπου, τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου, τῆς κυβερνήσεως καὶ παραγόντων τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἐπεδείχθη ἡ κολλεξιὸν 1965 τῆς «Πειραϊκῆς — Πατραϊκῆς» στὰ ὑφάσματα ἐπιπλώσεων καὶ διακοσμήσεως.

Ἡ συλλογὴ τῆς «Πειραϊκῆς —Πατραϊκῆς» τοῦ 1965 χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν παραγωγή της σὲ σατὲν, μονόχρωμα καὶ ἐμπριμὲ καὶ σὲ μεγάλη ποικιλία σχεδίων ἀπὸ τὰ κλασσικὰ λουλούδια μέχρι τὰ σύγχρονα σχέδια ἀμπστρέ. Τὰ σχέδια τῶν κρετόν τῆς «Πειραϊκῆς—Πατραϊκῆς» εἶναι παρμένα ἀπὸ ἐπίσκοπους οἴκους τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας καὶ ἡ ἐκτέλεσίς των γίνεται στὶς τυποθαψικὲς μηχανὲς τελλάρων.

Εἰς τὴν ἔκθεσι παρουσιάσθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕνα νέο προϊόν, ἡ χεβέλα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἕνας νέος τύπος ὑφάσματος ποὺ μιμεῖται τὸ σουὲτ καὶ ποὺ ἡ «Πειραϊκή —Πατραϊκὴ» πασάγει κατ' ἀποκλειστικότητα ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν HEBERLEIN Co καὶ ἐξάγει ἤδη καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ κολλεξιὸν τῆς «Πειραϊκῆς — Πατραϊκῆς» εἶναι ἀποτέλεσμα ὄχι μόνον τῆς ἀστίας τεχνικῆς ὀργανώσεως τῆς Ἑταιρείας ἀλλὰ καὶ τοῦ εἰδικευμένου καλλιτεχνικοῦ της προσωπικοῦ, ὥστε νὰ προσαρμόζῃ τὴν παραγωγήν της εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ὄχι μόνον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀγορᾶς ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς, ὅπου μάλιστα ἔγιναν οἱ πρῶτες ἐπιτυχεῖς ἐξαγωγὲς ποὺ ἀποδεικνύουν τὴν συναγωνιστικότητα τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μεγάλη ποικιλία τῆς παραγωγῆς τῆς «Πειραϊκῆς — Πατραϊκῆς» ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὰς διαφόρους ἀπαιτήσεις, ὄχι μόνον τῆς Εὐρωπαϊκῆς πελατείας, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς, ἡ ὁποία καὶ ἐπιδεικνύει διαφόρους προτιμήσεις κατὰ περιοχήν. Οὕτω εἰς τὴν Μακεδονίαν τὰ χρώματα ποὺ προτιμῶνται εἶναι τὸ λαδὶ καὶ τὸ σπισμένο πράσινο, στὴν Πελοπόννησο τὸ μπέζ καὶ τὰ κόκκινα, ἐνῶ στὴν Ρόδο πιὸ πολυζητοῦνται κρετὸν μὲ ἀφηρημένα σχέδια. Διάφορες εἶναι οἱ προτιμήσεις τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου πάντως τὸ πολὺ κοινὸ κλείνει καταφανῶς πρὸς τὰ ἐντυπωσιακὰ χρώματα καὶ τὰ ἐντυπωσιακὰ σχέδια.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 23 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 30 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΗΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Τ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γιώργη Γεωργίου - Ντιέζ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους, ὡς Πρόεδρος τοῦ Κρατικοῦ Συμβουλίου τῆς Ρουμανίας καὶ ταυτόχρονα πρῶτος Γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς

ΚΙΒΟΥ ΣΤΟΙΚΑ
πρόεδρος τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας

τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τῆς Ρουμανίας, συνῆλθε ἡ Μεγάλη Ἐθνοσυνέλευσις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος ἀφ' ἑτέρου καὶ ἐξέλεξαν ἡ μὲν πρώτη ὡς πρόεδρον, ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους τὸν κ. Κίβου Στόϊκα, ἡ δὲ δευτέρα ὡς πρῶτον γραμματέα τὸν κ. Νικολάϊε Τσεαουσέσκου. Οὕτω, αἱ δύο μέγισται ἐξουσίαι, αἱ ὁποῖαι συνεκεντροῦντο εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ντιέζ, διεχωρίσθησαν, πρᾶγμα ποὺ θὰ συμβάλῃ μεγάλως εἰς τὴν καλυτέραν διάρθρωσιν τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «ΗΜΕΡΑΣ» δίδομεν μίαν γενικὴν σκιαγραφίαν τῶν νέων ἡγετῶν, οἱ ὁποῖοι, πρέπει νὰ τὸ τονίσωμεν, ἦσαν ἀνέκαθεν πιστοὶ καὶ σταθεροὶ φίλοι τῆς Πατρίδος μας καὶ συμπαραστάται μας εἰς ὅλας τὰς δυσχερείας μας, ὅπως τελευταία εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου.

ΚΙΒΟΥ ΣΤΟΙΚΑ. Πρόεδρος τοῦ Κρατικοῦ Συμβουλίου τῆς Ρουμανίας. Ἐγεννήθη τὸ 1908. Ἐργάτης στοὺς σιδηροδρόμους. Ἦρξε μέρος εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν κίνησιν καὶ τὸ 1931 ἐγένετο μέλος τοῦ Κ.Κ. Ἦρξε δραστήριο μέρος εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ εἰς τὴν ἡγεσίαν τῶν ἀγώνων τῶν ἐργαζομένων τῆς Γρίβιτσας τὸ 1933. Διὰ τὴν πολιτικήν του δραστηριότητα, συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη σὲ 12 χρόνια ἀναγκαστικὴ ἐργασία. Ἦρξε μέρος εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ πραγματοποίησιν τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ Αὐγούστου 1944. Στὴν Ἐθνικὴ Συνδιάσκεψη τοῦ Ὀκτωβρίου 1945 ἐξελέγη μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. καὶ ἀπὸ τό Α' Συνέδριο τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος 1948 εἶναι μέλος τῆς Κ.Ε. καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου. Ἐξετέλεσε ἐπιτυχῶς πολλὰ κοινωνικὰ καὶ κομματικὰ καθήκοντα. Εἰς τὸ 1950 — 1961 ὑπῆρξε ἀντιπρόεδρος καὶ πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τὴν ἐθνικήν του δράσιν ἐτιμήθη μὲ τὸν τίτλον τοῦ Ἥρως τῆς Σοσιαλιστικῆς ἐργασίας καὶ μὲ ἄλλα μετάλλια.

ΝΙΚΟΛΑΪΕ ΤΣΕΑΟΥΣΕΣΚΟΥ. Α' Γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τῆς Ρουμανίας. Ἐγεννήθη τὸ 1918 ἀπὸ οἰκογένεια ἐργάτου. Ἀπὸ τὸ 1932, ὡς νέος ἐργάτης ἦρξε μέρος στὸ ἐργατικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα. Εἰς τὰ 1933 ἔγινε μέλος καὶ εἰς τὰ 1934 στέλεχος τῆς Ἑνώσεως Κομμουνιστικῆς Νεολαίας. Εἰς τὰ 1936 ἔγινε μέλος τοῦ Κ.Κ. Διὰ τὴν πολιτικήν του δράσιν φυλακισθεὶς ἐπανειλημμένως. Εἰς τὰ 1936 σὲ 2 1)2 χρόνια. Εἰς τὰ 1939 3 χρόνια φυλακὴ ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖο τοῦ Βουκουρεστίου. Εἰς τὰ 1940 συνελήφθη καὶ φυλακίσθηκε, ἔπειτα ἐστάλη σὲ στρατόπεδο. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ρουμανίας ἔγινε γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς νεολαίας. Στὴν Ἐθνικὴ Σύσκεψη τοῦ Κ.Κ. τοῦ Ὀκτωβρίου 1945, ἐξελέγη ἀναπληρωματικὸν μέλος τῆς Κ.Ε. Καὶ εἰς τὸ Α' Συνέδριο τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος εἰς τὸ 1948, ἐξελέγη μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ δράσις του εἰς τὸν κοινωνικὸν καὶ κομματικὸν τομέα ἦτο καταπληκτική. Ἀπὸ τοῦ 1959 εἶναι γραμματεὺς τῆς Κ.Ε. Διὰ τὴν πολύπλευρον δράσιν του ἔχει τιμηθῆ μὲ πολλὰ παράσημα τῆς Ρουμανίας καὶ ἔχει ἀνακηρυχθῆ Ἥρως τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐργασίας.

Τ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΪΕ ΤΣΕΑΟΥΣΕΣΚΟΥ
Α' γραμματεὺς τοῦ Ε.Κ.Ρ.

Ἐτέθη ἐπιτυχῶς εἰς τροχιὰν ὁ δορυφόρος τηλεπικοινωνιῶν

ποὺ θὰ μεταδίδῃ πληροφορίας ἐπ' ἀμοιβῇ

ΚΑΠΗ ΚΕΝΝΕΝΤΥ. Τὸ «Ἠρωϊνὸ πουλὶ» — ὁ πρῶτος ἐμπορικὸς τηλεπικοινωνιακὸς δορυφόρος τοῦ κόσμου — ἀνέβηκε χθὲς τὴν αὐγὴ στὸν οὐρανό. Θὰ ἀργήσῃ ὅμως ἀκόμη νὰ «λαλήσῃ».

Ἐκπρόσωποι τῆς ΚΟΜΣΑΤ — τῆς Ἑταιρίας Τηλεπικοινωνιακῶν Δορυφόρων — ἦσαν ἐνθουσιασμένοι μὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πρώτου σταδίου τῆς ἐκτοξεύσεως.

Σήμερα τὸ «Ἠρωϊνὸ Πουλὶ» εἶναι ἕνας δορυφόρος ὄγκου 38 1)2 κιλῶν, ποὺ κινεῖται σὲ ἐλλειπτικὴ τροχιὰ καὶ στέφεται μιὰ φορὰ περὶ τὸν ἄξονα τῆς Γῆς κάθε 11 ὧρες καὶ 22 λεπτά.

Αὔριο τὸ «Ἠρωϊνὸ Πουλί», ὕστερα ἀπὸ ἐντολὲς ποὺ θὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν Γῆ, θὰ μεταβάλῃ τὴν τροχιά του σὲ κυκλική.

Καὶ θὰ μεταβληθῆ σὲ «στάσιμο δορυφόρο», δηλαδή:

Θὰ κινῆται σὲ ὕψος περίπου 36 1)2 χιλιάδων χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν Γῆ καὶ μὲ ταχύτητα τέτοια ὥστε νὰ παραματοποιῆ μιὰ περιστροφὴ γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονά της κάθε εἰκοσιτέσσερις ὧρες.

Θὰ «σταθεροποιηθῆ» σὲ ἕνα σημεῖο τοῦ Ἀτλαντικοῦ, κοντὰ στὸν Ἰσημερινό, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς «ταμπλὼ» γιὰ τηλεοπτικῶν, τηλετυπικῶν καὶ τηλοπτικῶν, τηλετυπικῶν καὶ τηλεφωνικῶν μηνυμάτων μεταξὺ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Χιοῦμπερτ Χάμφρεϋ τῶν Η.Π.Α., ποὺ παρηκολούθησε τὴν ἐκτόξευσι ἀπὸ τὴν τηλεόρασι, εἶπε:

«Θεέ μου, τώρα θὰ μποροῦμε νὰ καλοῦμε ὅποιον θέλουμε».

Ἐὰν ὅλα πάνε καλὰ αὔριο, ἡ ΚΟΜΣΑΤ θὰ διεξαγάγῃ μὲ τὸν πρῶτο «στάσιμο» δορυφόρο της, πειράματα ἀναμεταδόσεως σημάτων ἐπὶ ὀκτὼ ἑβδομάδας.

Καὶ τὸν Ἰούνιον θὰ ἀρχίσῃ ἡ κανονικὴ ἐμπορικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ πρώτου τηλεπικοινωνιακοῦ δορυφόρου τοῦ κόσμου.

Ὁ νέος δορυφόρος, ὅταν ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῆ θὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐξυπηρετῆ συγχρόνως 240 ὑπεραταντικὲς τηλεφωνικὲς συνδιαλέξεις.

Ἡ ΚΟΜΣΑΤ ἔχει 137.000 μετόχους καὶ 56 χῶρες μετέχουν στὰ μακροπρόθεσμα σχέδια τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ κ. Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ἐπὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σαν λοιπὸν δύο μεταφράσεις τοῦ Ὁμήρου, μία τοῦ Ἐφταλιώτη ἐκ δόσεως Κολλάρου καὶ μία ἄλλη τοῦ Σιδέρη ἐκδόσεως Ζαχαροπούλου. Ἐτέθησαν ἐν χρήσει καὶ αἱ δύο, διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἡ ἐντύπωσις ἰδιαιτέρας εὐνοίας πρὸς τὴν μίαν. Ἄλλαι μεταφράσεις δὲν ὑπάρχουν. Ὁ Νόμος δίδει τὸ δικαίωμα προκηρύξεως διαγωνισμοῦ, διὰ νέας μεταφράσεις.

Ε. ΑΝΕΡΟΥΣΗΣ: Μήπως ἐξητάσατε ποσῶς αὐτὴν τὴν ἄλλην μετάφρασιν;

Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: (Ὑπ. Προεδρίας Κυβερνήσεως). Θὰ ἔλθω καὶ εἰς αὐτό. Τώρα θὰ εἴπω καὶ διὰ τὸν ποιητικὸν λόγον. Λησμονεῖ ἕνας μορφωμένος συνάδελφος ὅπως ὁ κ. Βογιατζῆς, ὅτι εἰς τὸν ποιητικὸν λόγον ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου, ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔχει πλέον καθιερωθῆ ἡ χρησιμοποίησις λέξεων ἰδιωτικῶν. Ἀκόμη εἶναι ἐπιτετραμμένη καὶ ἡ «κατασκευὴ» λέξεων, διὰ νὰ δίδεται καὶ ἔμφασις καὶ χρῶμα εἰς τὴν ἔκφρασιν. Τὸ παράδειγμα, ὅπως μοῦ ὑπέμνησε διακεκριμένος καὶ σοφὸς φιλόλογος τὸ ἔδωσε πρῶτος ὁ μέγας Αἰσχύλος, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρω τὸν Ὅμηρον. Καὶ εἰς τὰς τραγῳδίας του δύναται νὰ ἀνεύρῃ ὁ κ. Βογιατζῆς, ἐὰν τὰς ἀναδιφήσῃ προσεκτικά, ἑκατοντάδας λέξεων, τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κατακτήσῃ ὁ μέσος Ἕλλην τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἄλλωστε καὶ τὸ μέγεθος ἑνὸς ποιητοῦ κρίνεται μὲ μέτρον τὴν γλωσσοπλαστικήν του δύναμιν.

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Τότε Αἰσχύλος καὶ Ἐφταλιώτης τὸ ἴδιο πρᾶγμα εἶναι.

Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: (Ὑπ. Προεδρίας Κυβερνήσεως). Μετάφρασιν τοῦ Ὁμήρου ἔκαμεν. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὁμιλοῦμεν διὰ τὸν ποιητικὸν λόγον. Ἐπανέρχομαι εἰς τὴν μετάφρασιν Ἐφταλιώτη καὶ καταθέτω τὴν ὑπ' ἀρ. 15)1933 πρᾶξιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ κυβερνήσεως τοῦ γεννήτορός σας, τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐπὶ ἡγεσίας Παναγῆ Τσαλδάρη.

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Τιμή μας.

Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: (Ὑπ. Προεδρίας Κυβερνήσεως). Εἶπον ἐγὼ ὄχι;

Ε. ΑΝΕΡΟΥΣ